

at der — hvad der forekommer mig nødvendigt — naar vedkommende Sogneraad ikke troer at burde eller at kunne tage Hensyn til Skolecommissiøns Indstillinger til det, gives denne Ret til at forlange, at Sagen indsendes til en høiere Autoritets Afgjørelse. — § 4 foreslaaer jeg, at enhver Correspondance, vedkommende Bestyrelsen for en Landcommunes Skolevæsen, skal finde Sted mellem de høiere Autoriteter og den communale Skolebestyrelse, hvilken er Sogneraadet. Jeg mener, at det ikke kan gaae an, at der directe kan corresponderes imellem Skoledirectionen og Skolecommissiønen, at der directe kan gjøres Indstilling fra denne til Skoledirectionen, og at denne da igjen kan afgive sin Resolution directe til Skolecommissiønen, thi derved bliver Sogneraadet, der skal være Bestyrer af Skolevæsenet, skudt aldeles til Side, og det Tilfald, som tilkommer Bestyrelsen, bliver givet til Skolecommissiønen. Det vilde derved kunne tænkes, at en Sag, der virkelig kunde være af Betydning for Communens Skolevæsen, mange Gange kunde blive afgjort, førend Sogneraadet havde nogenstomhelst Anseelse om, at der var reist Spørgsmaal derom, og at det først vilde kunne blive underrettet om en eller anden Bestemmelse, det communale Skolevæsen vedkommende, efter at det var for sildigt til at faae den forandret. Jeg troer, det maa ansees for aldeles utilbørligt, at noget Saadant skal kunne skee, og jeg mener derfor, at selv i Tilfælde, hvori en af de overordnede Autoriteter skulde ville indhente Erklæring eller Betænkning fra Skolecommissiønen, maa en saadan indhentes gennem Sogneraadet. Skoledirectionen maa tilskrive Sogneraadet og gennem dette forlange disse Erklæringer eller Betænkninger fra Skolecommissiønen, og denne maa da indsende dem gennem Sogneraadet, saaledes at dette har Leilighed til at kunne ledsage dem med sine Betænkninger og Erklæringer. § 4 tilføjer, at der ikke bag den stedblige Skolebestyrelses Nyg skal kunne træffes Bestemmelser, om hvilke denne for sildigt bliver vidende. — § 5 tilføjer at faae bestemt, at Skolecommissiønen ikke kan afgjøre Noget, undtagen i personlige Møder. Det har nemlig paa nogle Steder

viist sig, at Præsten leilighedsvis mundtligt har talt med et af Skolecommissiøns Medlemmer og ved en anden Leilighed med et andet af dens Medlemmer, uden at den Sag, hvorom der var Spørgsmaal, er bleven drøftet i Commissiøns samlede Møder, hvorefter da Præsten som Formand har expederet Sagen, men det forekommer mig, at man maa have Sikkerhed for, at en Sag bliver fuldkommen drøftet og overveiet i Skolecommissiønen, naar denne skal kunne tillægges nogen Betydning, og at man derfor maa sikke sig, at der føres en Forhandling om Sagen i et samlet Møde. At en Forhandlingsbog skal føres i disse Møder, antager jeg heller ikke skal møde nogen begrundet Indvending fra nogen Side, og at denne Forhandlingsbog bevares af Sogneraadet og autoriseres af dets Formand, anseer jeg ligeledes for en Selvfølge. Fremdeles har jeg foreslaaet, at de i Commissiønen tilstedeværende Medlemmer ved hvert Mødes Slutning skulde underskrive Forhandlingsbogen, og dette haaber jeg heller ikke vil møde nogen Indsigelse; thi dette skal jo sikke for, at Sagen virkelig har været forhandlet i et samlet Møde, og man kan deraf see, hvilke og hvormange Medlemmer der har været tilstede. — Det første Stykke af § 6 gaaer ud paa at forhindre, at en Sag, naar kun 2 Medlemmer ere tilstede, og hver af dem har en forffjellig Mening, skal kunne afgjøres ved, at Formandens Mening ansees som Commissiøns. Naar der i et saadant Møde kun er mødt 2 Medlemmer, nemlig Formanden og endnu et Medlem, troer jeg ikke, det kan erkjendes for rigtigt, at en Sag skal kunne afgjøres af dem, medmindre de ere enige om Afgjørelsen, og der altsaa er et Fleertal i Commissiønen. Ellers vil Formandens Stemme i et saadant Tilfælde blive den afgjørende og komme til Lovlig at gaae og gjælde for Commissiøns Stemme, medens den slet ikke er det. At et Medlem, naar Commissiønen er fuldtalig, og han ikke er enig i den truene Afgjørelse, maa kunne faae sin afvigende Mening tilført Forhandlingsbogen, forekommer mig ligeledes at være et billigt Forlangende, ligesom det ogsaa stemmer med Bestemmelsen om Sogneraadets Forhandlinger. — Endelig foreslaaer jeg i § 7, at